

NEWSLETTER

Lalitha Ramanujan speaks about perspectives on Dyslexia for parents.

On the "Dyslexic World" at Writer's Cafe

Ravichandran Ashwin

Give us your feedback. We'd love to hear from you.
newsletter.mdachennai@gmail.com

Subscribe to our free eNewsletter here:
www.mdachennai.com

PIONEER MUSIC GYM PRESENTS **THE CRESCENDO '18**
Experience the joy of music. In support of MDA

A mega live orchestra light music show for charity, the net proceeds of which would be donated to MDA (Madras Dyslexia Association) to aid the cause of training teachers to remediate dyslexic children.

This grand musical event will showcase the singing talent amongst PMG members comprising of doctors, CAs, lawyers, entrepreneurs, working professionals, students, home makers and senior citizens.

SATURDAY APRIL 21ST 2018 **6 PM to 9 PM**
Venue: Sir Mutha Venkata Subba Rao Concert hall, 13/1, Harrington Road, Chetput, Chennai-31

ORCHESTRA BY PIONEER SURESH

DONOR PASS DENOMINATIONS
₹1000 ₹750 ₹500 ₹300

LOOKING FORWARD TO YOUR VALUABLE CONTRIBUTIONS TO SUPPORT THIS NOBLE CAUSE.

CALL PIONEER SURESH AT **98410 35835** FOR DONOR PASSES AND SPONSORSHIP ENQUIRIES.

PIONEER MUSIC GYM
No 39, 3rd Floor, C.N. Chetty Road, Sun Plaza Complex, T.Nagar, Chennai-600017.
pmgym2016@gmail.com | Pioneer Music Gym

Special **berw** at the **Writer's Café.**
STRUGGLING TO READ THIS?

MDA
CENTRE OF EXCELLENCE FOR LIFELONG MANAGEMENT OF DYSLLEXIA

Take a glimpse into the world of Dyslexia at **Writer's Café.**
(PETER'S ROAD, GOPALAPURAM, CHENNAI 86)

www.mdachennai.com #sayDyslexia

WRITER'S CAFE

ALL MONTH LONG STARTING **7 April 2018**

Dyslexia – International and National Perspectives

Dyslexia is widely accepted as a reading disability. Dyslexia in fact appears to have a common neurological cause across borders, but the numbers vary by country from 8 to 18% of the population. This equates to over 30 million adults in the United States, about 7 million in the United Kingdom, and 3 million in Canada. In India nearly 10% of all school children are affected. The problem exists across many nationalities.

While awareness in India is on the increase, dyslexia remains undiagnosed in many parts of the country due to lack of awareness amongst school teachers and parents and the absence of appropriate standardized screening and assessment tools in Indian languages.

A lot of research is underway on the positive attributes or talents of dyslexics. Many successful people have achieved excellence in different spheres – business, sports, arts, politics to name a few. Technology is opening all kinds of doors to literacy and learning. With proper, timely intervention, dyslexia can be managed well.

The Editors

How Multiple Intelligences Helps Dyslexics - Individual Experience

Ami Todo
Japan Dyslexia Society (NPO EDGE)
Event Planner/Coordinator

In October 2017, NPO EDGE hosted Asia Pacific Dyslexia Festival 2017 where experts, supporters, parents and dyslexic people gathered from Japan and the rest of Asia to network and to raise awareness. During this event, what intrigued people most was “how multiple intelligences help dyslexics” – a talk session on individual experience of talented dyslexic people. What the speakers also had in common was that they pursued their passion and used different intelligences to overcome challenges and to thrive. NatsuKarashima is nature smart. He knows all about creatures; reptiles, birds, insects and more. His depth of knowledge is way beyond his age! As he pursues

his passion, he now assists research with a university professor in this field.

Yoichi Muramatsu befriended a man at a bar who hand-wrote a CV and job application form for him because Yoichi does not write well. Through his interpersonal intelligence, he manages to compensate for his weakness. Thanks to this, he now works at a centre, leading creative sessions with children with difficulties.

Takanao Todo is an architectural designer who is also a pottery artist and a writer on Sake articles

and novels. A Dyslexic who is a writer? Yes, he has overflowing ideas and creativity and he can type. With efficient use of assistive technologies, difficulty in handwriting is overcome, making it possible for him to express his ideas and be word smart.

Tomonao Matsuya has both intrapersonal intelligence and logical intelligence. He understands himself well and is able to verbalize about his dyslexia. With this skill, he has persuaded high school teachers to allow him to use assistive technologies in class. This way, his intelligence reflects in his grades and he will study engineering at university.

Vince Low's drawings are unique and breathtaking. Despite his suffering in school, he is now a worldrenowned scribble artist with his spatial intelligence.

Napath Kitiweth may not be good at reading or writing, but she possesses various talents - music, dance, baking, sewing and doll-making.

Thanajapong Purinunsakun is a freelance event organizer, illustrator and a brand ambassador.

They are role models of dyslexic people shining using their multiple intelligences. Their stories are both encouraging and inspiring. However, this should not end simply as lucky examples. There are still those who are not allowed access to support tools in school, those who struggle from lack of understanding from others and lose confidence.

We need to shift our focus and look at their unlimited potentials instead of focusing on what they cannot do, acknowledge that academic achievement is not the only measure for intelligence nor does it guarantee a path to success. We should continue to raise awareness so people around them will notice and provide them with opportunities and tools that can reduce their burden of reading and writing and maximize their multiple intelligences.

Management of Dyslexia in Indonesia

Kristiantini Dewi Soegondo

Chairwoman of Dyslexia Association of Indonesia

As we know, studies about dyslexia are many in number, especially coming from developed countries. Management of dyslexia should be executed globally by the government authority, but until now, the term "dyslexia" is something unfamiliar for most people in Indonesia. It is put under the term of 'disabled' child without any certainty of what it means. That would easily explain why Indonesia has no dyslexia prevalence study yet.

Awareness of Dyslexia is both minimal and unequal in Indonesia. Indonesia has a huge population that brings with it a high number of dyslexic children. Unfortunately, Indonesia has very few experts who mostly live in big cities. To get assessment from a reliable centre, therefore, becomes untenable both in terms of cost and time. This kind of situation may lead to dyslexics not receiving intervention and

therefore having to cope with long-term issues. In order to create an understanding of dyslexia in society, Dyslexia Association of Indonesia is running a simple survey. So far we have collected 1239 responses from across professionals, doctors, psychologists, teachers, and parents. The fact is that approximately 20% respondents still believe that dyslexics have low IQ and therefore they would put dyslexic students in special class set for low IQ students. Around 40% still believe that dyslexia is due to poor parenting, poor teaching, impairment of spine, and TV/Gadget exposure. Most of the respondents (66.8%) still believe in fancy treatment for dyslexia which was Sensory Integration Therapy (52.5%), diet, hiking, riding dolphins, coloured lenses. Only 22% understood that dyslexia needs remedial intervention.

In more rural areas, dyslexia is assumed as a curse and it is believed that it can only be cured and healed by a traditional healer.

Dyslexia management in the field varies, depending on the place, the culture and many other factors that contribute to the people's education level. Currently, after nearly a decade of dyslexia awareness done by Dyslexia Association of Indonesia, and with continuous workshop and parenting classes for both professionals and public, dyslexia awareness has risen. Also, an early dyslexia identification tool that can be easily used freely by everyone has been launched by Dyslexia Association of Indonesia. So now children with learning problems are seen more frequently in the clinic for an assessment from experts. Mild cases still can 'survive', but those with moderate and severe dyslexia can only be managed in very few dyslexia centres (Bandung, Jakarta, Tangerang, Aceh).

Dyslexia Association of Indonesia in Bandung runs intervention classes. So, after being assessed by an expert, the child would be classified as mild, moderate or severe. Then, the intervention would be delivered accordingly.

For every child, initially we educate both the parents and the affiliated schools.

In mild cases, we give some challenges to them to execute the IEP (Individualized Education Plan) by themselves, supervised and regularly evaluated by the association.

In moderate cases, the child undergoes individual remedial class after school, run for 4 to 8 hours weekly, evaluated regularly every 3 months, done in our centre.

In severe cases, the child is temporarily pulled out from the mainstream/regular school, and undergoes special class in the centre run by the association. The class are conducted every day (Monday to Friday), from 8 am to 1 pm, and every child has his/her own Individualized Education Plan, but sits in a small group class that has similarity in terms of the needs and the program. One class has 4 children maximum with one professional teacher for dyslexia. The priority scale of the program is the Executive Function skill, then academic skill (reading, writing, spelling, math) which are learned with multi-sensory approach, and in a very functional way. Apart from academics, each day has its own theme such as social emotion class whereby children are taught how to identify their own self-awareness and self-emotional state, and also how to regulate it. Other themes are art class, music class, sport class and religion session. There are also some sessions that we call "Children's Day" where every child has the opportunity to teach anything that he/she is good at, in front of the class; and "Parents' Day" where parents have an opportunity to teach their own child directly supervised by a professional teacher in the class. The psychologist team also counsels parents regularly. The evaluation runs every month in a way that all parties would discuss the progress of the child, what the next program would be, and whether the child should continue to be in the class in the following month, or he/she is ready to be discharged from this program and continue to individual remedial class so that he/she could join back his/her mainstream school.

Dyslexia Association of Indonesia also gives scholarships for teachers to undergo One Week Dyslexia Workshop, followed by 3 months follow-up upon their activities in the field as a "Dyslexia Friendly Teacher." The more teachers are empowered, the more dyslexic children will benefit.

A Story from Pune: Journey from A to Z...

Rubina Shaikh, India

Our son, Zaid, is ten and a half years old. He was born prematurely and kept in the NICU for three months as a preventive measure. As parents, we did not notice any difficulties during his pre-primary and primary years; but as he went into the 4th grade, some differences surfaced: his attention span began to waver and math became his favourite subject! He seemed to struggle with language arts. As is common practice in India, we took him to a government-run hospital for an evaluation and some guidance for what we recognized as learning difficulties.

At the time, Zaid was studying in the 4th grade and was unable to blend simple two- and three-letter words. He showed very little interest in reading and writing and inconsistently showed interest in math. We were worried.

The report from assessments conducted at the hospital indicated that Zaid had an average intellectual ability and we were further referred to the Dr Anjali Morris Education and Health Foundation (AMF) in Pune for further interventions. At AMF, the psychologists reviewed Zaid's previous reports from school and other professionals, took a detailed interview with us, and conducted their own assessments. After a comprehensive evaluation of Zaid's strengths and needs, they started systematic interventions.

The interventionists guided us at every step and updated us with his achievements. They made us realize that every child has strengths and is unique, and it is important to look beyond limitations.

As part of the intervention plan, the main focus was

to develop his basic components of reading such as phonemic awareness, phonics, accuracy, then fluency and vocabulary. To begin with, he was systematically taught blending, isolation and manipulation of sounds. Zaid also was provided a 110-lesson scripted intervention from the Empower™ Reading Decoding and Spelling Program.

In addition, at home, we practiced everything that the interventionists at AMF recommended. In a few months, Zaid began to show improvement in his skills and more importantly, felt good about himself! Due to the Empower program and all the earlier interventions there was a significant improvement in what Zaid could do. All of this reflected in his performance in school. He was finally able to read and write small passages, and there were moments of rejoicing in our family! In addition, Zaid evolved as an individual and learning was no longer a burden.

This is what all parents want, isn't it? We parents want to do what's best for our children. We seek guidance, support and want to gain the knowledge so as to provide our children with more opportunities and a better life. We are very willing to be team players and help our children overcome their difficulties. We seek professionals who will spend time and tell us what we need to do. Our family truly found the perfect fit for our needs: a place that cared, listened to us, and held our hands every step of the way. Morris Foundation was that place!

For more about Anjali Morris Foundation please visit www.morrisfoundation.in

Inclusion of Dyslexia in 'People With Disabilities' (PWD) Act – 2016

Dr Geet Oberoi
Orkids Foundation
www.orkids.in

The most important milestone in the history of Specific Learning Disability (SLD) in India was the inclusion of SLD in the Persons With Disabilities Act in December 2016. SLD can now be acknowledged as a 'real' disability especially in our schools. The PWD Act 2016 now empowers not only the children but also the parents to be the advocates for their children. The schools, irrespective of the types or education board, are now mandated by law to cater to the needs of a child with SLD. Various academic accommodations are provided to the child on the basis of a formal assessment report made by a professional registered with RCI (Rehabilitation Council of India). This milestone promises to have far-reaching impact on children with SLD across the country. Children who until now have been ridiculed, scolded and misunderstood by teachers, peers and even parents, can now become productive individuals of our communities.

The awareness of SLD and it being different from ID (Intellectual Disability) has helped in tapping the

potential of children with SLD. Teachers are now aware and in some places oriented in different aspects of SLD and its ramifications in the classrooms. Schools are also mandated to do periodic screening of children of the schools to identify the 'at-risk' children and initiate early intervention.

The task in front of us is daunting to say the least as there are hundreds of thousands of schools which need to be made aware of SLD and many more children who need to be identified in order to get the intervention which is now their constitutional right. The government -whether state or central - needs to have a system in place which covers aspects of not only expectations from schools and teachers but also accountability (or lack of) all stakeholders. Having SLD is not the end of the world and in some cases individuals with SLD have declared it to be their strength. Demystification of SLD is the need of the hour and professionals working in the field need to unite to reach out to as many children and families as possible.

Training at St Andrews, Hyderabad

Vilasini Diwakar, MDA

MDA has spread its activity across South India and is now helping Saint Andrews School in Hyderabad to set up a full time pullout centre in their school. With around 3000 students in the school, they have already set up a Department of Special Education to take care of part time remediation. But to augment this and to provide solutions for children who are severely dyslexic, a full-time pullout centre is being set up

and will begin functioning from July 2018. Training of all the mainstream teachers of the primary section has taken place and was very well received. A three day training for the senior teachers on study skills strategies and methodologies was also done and the feedback was very encouraging.

From St. Andrews to Akira - The journey has been special!

Hyacinth Emanuel
Director, St. Louis Education Society

A little background of what St. Andrews is all about. The sole motto of starting St. Andrews school by the Emanuel family was to ensure quality education was affordable to all. Thirty-four years later, we are proud to state that, that motto has stayed intact. Today, St. Andrews is one of the finest schools in Hyderabad with over 9000 students, spread across 3 sprawling campuses. While our infrastructure and academics are second to none, we have ensured that this is affordable to one and all, irrespective of caste, creed, religion and economic status. The No Donation and Capitation fee policy is strictly enforced. The trust of the parents of our large student base, is a testimony of the service we render in the field of Education. Last year we have started a school in White field, Bangalore. The Campus of 10 acres has all the trappings of any international school, while the fee remains absolutely affordable. Another school in Jakkur, Bangalore is under construction and is slated for commencement from the academic year 2019-20.

Now on Akira. The word is a Japanese word, which means, A New Beginning. Having said that, where does a new beginning fit into the scheme of things, when we are 34 years old and counting. Being in the service of education for over 3 decades, it is only natural that we seek to provide what is desperately needed by students and parents. An outcome of this quest, was the starting of the department for special education over 8 years ago. Sadly, the problem of children with specific learning disabilities has only grown, parents have hardly anywhere to go, and even if they do find help, it is hardly mainstream, and is invariably prohibitively expensive. So, we thought that if we could address this problem, it would be a great service to parents, who are already burdened with a child that has a problem. Therefore we partnered with Madras Dyslexia Association. Based in Chennai,

MDA is an organisation that addresses every single aspect of children with Dyslexia. Apart from being the leaders in the field of education for children with specific learning abilities, they are professional to the core. What touched us most was their compassion for students with this problem, and it showed in everything they did. MDA is a not-for-profit organisation whose ethos stands unquestionable. The nickel dropped and the die was cast for St. Andrews to collaborate with the Madras Dyslexia Association to start Akira the School for differently wired children in Hyderabad and Bangalore. Akira by St. Andrews, will be open to children, not just from the St. Andrews fraternity, but to all that need help to overcome their dyslexia irrespective of them being students in any other school. Needless to mention, as is with the MDA, Akira by St. Andrews, will be a school not-for-profit.

Akira - A new beginning is for that child with that specific learning disability.

As for us at St. Andrews, it's truly and meaningfully AKIRA.

Exclusion experienced by a person with Specific Learning Difficulty (SLD) on Social and Work fronts

Mala Natarajan, MDA

Introduction

Before we plunge into my topic of today, let's take a peek into some moments of a dyslexic's life. Little Shyam all of 8 years, has been standing in the corner of his class since morning. This is such a routine that the rest of the class jokingly says that his chair and table be put in that corner as he is there most times. At home, his parents, in an attempt to help him academically, send him to various tuition classes, depriving him of his playtime and friends. It was the 2nd term and his dictation class test marks out of 10 was always in the range 0-2.

Shyam's teachers, parents and friends call him "dumb" and "lazy". Empathy is a far call; no one even sympathizes with him! This is not a one off child - he is just one of many such children, young adults and grown-ups.

To pave the way for a better understanding of Shyam's situation, we need to delve deeper into Specific Learning Difficulty.

What is SLD

Specific Learning Difficulty refers to the difficulty in a particular aspect of learning. When an individual has some difficulties in an area or two as compared with normal range of skills, conditions of SLD are said to exist. Quite often the term Dyslexia and SLD are used interchangeably.

Let us look at each of these terms very briefly. When any or all of the skills required for reading are not in place for an individual, reading cannot be carried out with fluency and understanding, defeating the purpose of reading. This person is labelled dyslexic.

Dysgraphia is a condition that impacts the ability to express in written language.

Dyscalculia is specific learning disability in number concepts and mathematical operations.

Children who have no issues of muscle weakness or intelligence but are unable to plan or coordinate movement are said to have dyspraxia. They appear to be clumsy and may have difficulty with activities of daily living, jumping, speaking clearly or gripping a pencil.

Out of these conditions the most well-known is Dyslexia.

The important point to be noted here is that people with SLD are usually of average or above average intelligence and all faculties function normally. Unlike many other disabilities, there is no physical manifestation and it remains a hidden disability for the entire life-time of the individual. This is a lifelong condition and not a disease. Dyslexics can be equipped with strategies to cope with difficulties.

Costs of being SLD

SLD being a hidden disability, most times goes unnoticed for a large part of a child's journey. When such a child faces various situations the child is expected to react and respond like other children in this age group. This does not always happen. When a child with dyscalculia joins a group of similar aged children to play hide and seek this child is unable count when they are the "catcher". After facing ridicule for a couple of instances, the child starts

withdrawing from this group of friends. Do we need to say anything on how the child feels? Exclusion starts right here. The child would be alone.

Dictated by the prevailing social norms, academic achievement is the only route to a bright future. Reading ability is often used as a measure for one's intelligence. Driven by this belief, the school ecosystem curbs all other activities for this dyslexic child with the noble thought that the time gained can be used for academic pursuit. The latent abilities of the child are crushed in this process. Alternate avenues of gaining acceptance from the peers or teachers are blocked, speeding the process of downward spiralling. A sense of hopelessness surrounds the child. The dyslexic child feels worthless. Executive functions help in planning, organizing and completing tasks. A child with SLD, with deficit in this area, will find it difficult to pick out the required notebook from the school bag, complete a task within the stipulated time or regulate themselves from acting impulsively.

Do you think a person worn down with the feelings of being alone, worthlessness, hopelessness – who feels different or vulnerable – can call any day a happy day? As mentioned earlier, SLD is a lifelong condition. A person with dyscalculia will face this challenge at any monetary transaction-either to get back change or to recall the credit card pin number. In the work space, an employee with SLD can have difficulty in reading and comprehending a long memo, or keeping up to the temporal demands of the job.

Referring to Maslow's hierarchy of needs, social belonging is a key element to an individual's existence, across all age groups. Communication is the bedrock for building good relationships. Self-esteem is yet another enabling factor. From what we have seen so far, an individual with SLD may not have enough of these, leading to poor interpersonal relationships. There are many adult dyslexics who lament, "I have a job, but no one to go out with for lunch." The individual with SLD participates in any social activity with so much of self-doubt worrying about "will it get reciprocated"? The impact of this exclusion manifests itself in various avatars in the adolescence and adulthood of this individual. The intelligent mind buried deep inside the phonological and such other related deficits, could

get filled with mischief and destructive ideas which eventually turn this capable youth into a delinquent. We ran a small survey to find out if many other individuals had similar experiences. Unsupportive environments, lack of responsiveness from people around and such other acts of neglect were intangible but played havoc in the development of their personality. It pointed to the ground reality about the exclusion faced by dyslexics across age groups regardless of educational achievements and social strata.

The Balm

This survey also pointed in the direction of light in this dark tunnel. We found that harshness of the experience is reduced as the sensitivity to SLD increases. SLD is a neurological condition in which the brain processes information differently. While many ecosystems around the SLD individual only harped on the deficits faced by the individual, some ecosystems see the strengths and potential in such individuals. The latter foster these strengths with the strong belief that dyslexics are capable of extraordinary success. To quote findings of Everatt, Smythe, Steffart, 1999 "Dyslexic individuals named 30% more uses for items like soda cans or bricks and were able to create 30% more pictures using basic shapes." Look at this list of "who is who" aka achievers who are dyslexic.

But how many dyslexics get an opportunity to display their abilities to reason and conceptualize without the cloud of their weakness masking their distinct strengths?

Specific Approaches

Evidently, people with SLD need to surmount a mental barrier because they CAN but feel they CAN'T. The next step forward is to discuss action points to modify the ethos prevailing at home, school, college and work-place such that a dyslexic progresses riding on the wave of their strengths while coping with hurdles posed by the condition.

Early intervention is the smartest of them all. It paves way to an inclusive method of education and self-development. Multi-sensory approach to learning, study skills and simple accommodations within the classroom environment would keep the morale of the

child high and support the academic process. In addition to these numeracy and literacy related scaffoldings, it is essential that the ecosystem around the child facilitates the identification and honing of the latent strengths and talents of the child.

Application of the theory of multiple intelligences is one of the most successful routes to reach this goal. In this approach the child is able to take in academic inputs at their best possible level and alongside is able to exhibit and hone skills that could be the basis of pursuits at later stages of life. They help the child to keep their expectations aloft and work towards them. Opportunities to demonstrate their abilities at school/work, enable recognition of their competence and hence social interaction and acceptance grow. Career guidance should help the SLD young adult to select jobs which require skills that are aligned with his or her strengths and abilities.

It is also essential to create awareness about the unique potential that a dyslexic can unlock with their different perception of the problem to give a unique solution. This diversity in cognitive skills should be leveraged. This would also help remove any stigma associated with this condition. Self-advocacy in this new environment can help the person with SLD garner support. Use of appropriate tools and accommodations will aid productivity and add to the self-worth for this individual

Instead of viewing this condition of learning difficulty as a stumbling block to success, if it is viewed as "Advantage special abilities," then the only block to be circumvented would be that of that specific learning difficulty faced by the person. Is this really so difficult? Can the ecosystem around this individual not provide this ramp for a less turbulent journey in life?

We Perceived.... We Learnt...

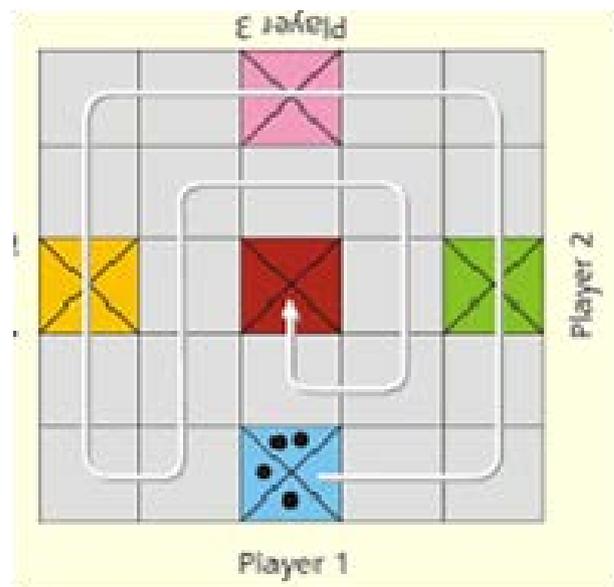
Vimala Venkatesan,
Head, Bhavani Child Development Centre, Jaipur

At Bhavani, we were playing a game called Chauka Baraa **board game of 5 x 5, where 2 or 4 players play to reach** the innermost square.

The game requires every player to reach their 4 coins to the innermost square by safeguarding their coins from the opponent who will seek every opportunity to "capture", and try to "capture" the opponent at the same time.

The game involves throwing of dice, (which is actually a game of chance) and at the same time the player has to be alert and think of various strategies.

The game was in full swing and I was stumped at the strategies the children were using to win and "capture".

They could imagine their moves and at the same time predict their opponents' moves too. With the game over, it was a reading aloud session. It was again a treat to watch the children read, stop and track and continue reading.

Why am I elaborating on the game, strategies and linking the same to perception and learning?

Every classroom at Bhavani Vidyalaya (unit of Bhavani CDC) has students with diverse analytical, perception and learning skills.

How do we bring them to a common platform for school activities that include paying attention, categorization, memorization and skills related to reading like tracking, fluency, vocabulary, comprehension?

Observing the students we realized that their diversity was due to several reasons like getting stimulated only if there was a deadline, working in bursts of energy, appearing casual with minimal plans and approaching work as play.

We got our clue. We chose play and games as the medium. Board games, outdoor and indoor games were planned for every Friday.

Board games, outdoor and indoor games require the students to understand the rules of the game, to develop analytical, perception skills and learning skills with lively, enquiring minds and, the ability to question and discuss rationally and, to apply themselves to realistic tasks and challenges.

Outdoor games like skipping, dribbling a ball, aiming and kicking games and indoor games became part and parcel of everyday planning.

We Learnt

"Children learn from anything and everything they see. They learn wherever they are, not just in special learning places."

- John Holt, Learning All The Time

We realized that, if our aim of education is to create independent thinkers, then we must learn to refrain from tags like "tests/examinations" and "unasked teaching," which only frustrates children into believing that they are not smart enough to learn.

Perception is a related term to perceive.

Perceive is a related term of perception.

As a verb perceive is to see, to be aware of, to understand.

As a noun perception is conscious understanding of something.

Learning is an art and learning to teach is a bigger art.

It is vital for every teacher to perceive and understand how their students want to learn and find their joy and success in their world of school life.

So Learning or the acquisition of knowledge, is a cognitive process that develops with visual perception.

Visual perception is the process of absorbing what one sees, organizing it in the brain, and making sense of it. One of the most common examples of visual perception's importance in cognitive processes is reading. Looking at the words from a book and being able to make sense of the plot is visual perception at work thus developing cognitive processes.

Attention is a cognitive process. Being able to focus and pay attention is the foundation of learning, as one must focus on the subject in order to retain it.

The visual perception skill of visual attention is what allows us to cut out distractions in the environment in order to focus on what is important.

Perception is when your brain transforms sensory experiences into meaningful ideas that can be processed and understood.

சிறப்பு தமிழ் பதிப்பு

இலங்கையில் டிஸ்லெக்சியா

Dilani Gopi
Co-Founder
Cerebral Palsy Lanka Foundation

டிஸ்லெக்சியா எனும் சொல்லானது கிரேக்க மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். இதன் பொருளானது சொற்கள் சார்ந்த கடினத்தன்மையாகும். 'டிஸ்' என்பது கடினத்தன்மை எனப்பொருள்படுவதோடு 'லெக்சியா' என்பது சொற்கள் என்பதாகும். இதுவொரு வாழ் நாள்தொடர்ச்சியான மொழி சார்ந்தவொரு விசேடத்துவமான கற்கை ரீதியிலான இயலாமையாகும். இது ஒலியியல் விழிப்புணர்வுடன் தலையிடுகிறது (ஒலியன்கள் எனப்படுவது சத்தங்களின் சிறிய அலகுகளினால் எவ்வாறு சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன என்பதனை அறிந்து கொள்வதாகும்). மற்றைய விசேடத்துவமானகற்றல் இயலாமைகளைப்போல (Specific Learning Disabilities - SLDs) (உதா. கணிதத்தில் ஈடுபடுவதற்கு கஷ்டப்படுதல் (dyscalculia), கையெழுத்து (dysgraphia), மற்றும் பேரியக்கத்திறன் மற்றும் நுண்ணியக்கத்திறன் (dyspraxia) என்பனவாகும். இது நரம்பியல் சம்பந்தப்பட்டதோடு இவ்வாறான முக்கிய தொழிற்பாடுகளானவை சராசரியைக் காட்டிலும் அதற்கு மேலான இயலுமைகளை மற்றைய கல்வித்துறை சார்ந்த பகுதிகளில் தலையிடுகின்றது.

இதுவொரு அறிவுசார் இயலாமை எனக் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. அதாவது கருத்துரு, சமூக மற்றும் பயிற்சிக்களங்கள் ஊடான அறிவுசார் தொழிற்பாடு மற்றும் தகவமைப்பு நடத்தை என்பனவற்றிலான குறைபாடுகளைக் கொண்டதாகும்.

ஒரு பாடசாலை முறைமையில், குறிப்பிடத்தக்கவொரு வித்தியாசமான செயல்திறன் மற்றும் அறிவுசார் தொழிற்படுகை என்பன குறிப்பிட்ட வயதிற்குப்பொருத்தமுள்ள கல்வி மற்றும் கற்பித்தல் என்பனவற்றுக்கு சாட்சியங்கள் இருந்த போதிலும் இவை டிஸ்லெக்சியா மற்றும் மற்றைய விசேடத்துவமான இயலாமையில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனுடன் எப்போதுமே ஒரு முக்கியமான பொதுக்காரணிகளுள் ஒன்றான கவனக்குறைவும் அதீத செயற்பாடும் (ADHD) கொண்டதொரு குறைபாடானது இணைத்தொடர்பைக்கொண்டுள்ளது. இதனைக்கண்டுபிடிக்காவிட்டால் டிஸ்லெக்சியா மற்றும் மற்றைய விசேடத்துவமானகற்றல் இயலாமை என்பன தொடர்ந்தேச்சையான உளவியல், நடத்தை மற்றும் உணர்வு ரீதியான சவால்களை கல்வி மற்றும் கல்வி சாராத வாழ்வியல் தொழிற்பாடுகளில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும்.

மொழிக்கூடாக டிஸ்லெக்சியா அறிகுறிகளின் செல்லுபடியாகும் நிலை தொடர்பாக வாதம் நிலவுகிறது. ஆய்வுகளின் முடிவுகளின் படி ஆங்கிலம், பிரான்ஸ் மற்றும் இத்தாலி போன்ற நாடுகளின் மொழிகளின்ஒலிப்பியலில் சீனா மற்றும் யப்பான் நாடுகளின் மொழிகளை விட சீரற்றதாக காணப்படுகின்றன. சிங்கள மொழியானது ஒலிப்பியலில் சீராக உள்ளதால் டிஸ்லெக்சியா அறிகுறிகளானவை மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன எனப்பொருள் கொள்ளலாம். ஆய்வானது டிஸ்லெக்சியா மற்றும் நோக்கத்தக்கத்தரவுகள் சிங்கள

மற்றும் தமிழ் மொழிகள் இரண்டுக்கும் சாட்சியங்களை வழங்குகின்றன.

இலங்கையில், விசேடத்துவமான கற்கைப்பிரச்சினையால் கஷ்டப்படும் பிள்ளையொன்றினை அடையாளப்படுத்துவதற்கு மற்றும் ஆரம்ப கட்டக்கண்டுபிடிப்பு மற்றும் சிகிச்சைகளுக்கு ஆசிரியர்கள் ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகிக்கின்றார்கள். டிஸ்லெக்சியாவின் அறிகுறிகளின் விழிப்புணர்வுகள் நாட்டில் வளர்ந்து வருகின்ற நிலையில், இவ்வாறு பிள்ளைகள் கண்டறியப்படுவதால் விசேட

கற்பித்தல் போலவே வகுப்பறை வசதிகளை பாடசாலையில் செய்து கொடுத்தல் மற்றும் கல்வி அமைச்சினால் இவை ஆங்கில மொழி மூல மாணவர்களுக்கு பரீட்சையின் போது விசேடமாகக் காணப்படுகின்றது. பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் இந்நாட்டில் சிங்கள மற்றும் தமிழ் மொழி மூலமாகவே கல்வி கற்கின்றார்கள் மற்றும் இதற்கு முறைமையான பல ஆய்வுகள் மற்றும் சாட்சியங்களானவை இலக்குகள் மற்றும் சிகிச்சைகளை வழங்கி அவர்களது குறைபாடுகளில் இருந்து மீண்டு வருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

கற்றலில் குறைபாடுள்ளவர்கள் வெளி இடத்திலும் பணி இடத்திலும் அனுபவிக்கும் இன்னல்கள்

திருமதி.மாலாநடராஜன்
சிறப்புஆசிரியை

இன்றைய தலைப்பைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால், கற்றலில் குறைபாடுள்ள ஒருவரின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிலநிகழ்வுகளை சற்று உற்று நோக்குவோம்.

ஷ்யாம் என்னும் எட்டு வயது சிறுவன் காலை முதல் தன் வகுப்பறையின் ஒரு ஓரத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறான்.

இது வழக்கமாக நிகழ்வது தான். அவன் வகுப்பிலுள்ள மற்றமாணவர்கள் அவனைப்பார்த்து விளையாட்டாகச் சொல்வது என்ன வென்றால் அவன் மேசையும் நாற்காலியும் அந்த ஓரத்தில் இருக்க வேண்டும் ஏன்னென்றால் அவன் அந்த இடத்தில் தான் முழு நேரமும்

இருக்கிறான். வீட்டில் அவன் பெற்றோர்கள் அவன் படிப்பதற்கு உதவி செய்வதற்காக அவனை நண்பர்களுடன் விளையாடுவதைத் தவிர்த்து அவனை சிறப்பு வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகின்றனர்.

பள்ளியின் இரண்டாம் பருவத்தில்சொல்வது எழுதுதல் தேர்வு மதிப்பெண்கள் எப்பொழுதும் 10க்கு 0-2 என்ற அளவில் இருந்தன. ஆசிரியர், பெற்றோர் மற்றும் நண்பர்கள் அவனை, மக்கு, சோம்பேறி என்று அழைத்தார்கள். அவர்கள் யாரும் அவனுக்காக வருத்தப்படவில்லை. ஷ்யாம் ஒருநாள் மட்டுமல்ல இதே போன்ற சிறுவர்கள் இளைஞர்கள் மற்றும் பெரியோர்கள் என்ற பலரில் இவனும் ஒருவன். ஷ்யா முடைய நிலைமையைப் பற்றி இன்னும் தெளிவாக

அறிந்து கொள்ளும் பாதையில் நாம் கற்றலில் குறைபாடு பற்றி சற்று ஆழமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

கற்றலில் குறைபாடு என்றால் என்ன? கற்றலில் குறைபாடு என்பது கற்றலில் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் ஏற்படும் சிரமங்கள். இயல்பாக இருக்க வேண்டிய திறன்களை விட ஒன்று அல்லது இரண்டு பிரிவுகளில் ஏற்படும் சிரமங்களைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு கற்றலில் குறைபாடு ஏற்படுகிறது. டீஸ்கிராபியா என்னும் குறைபாடு என்பது எழுத்து மூலமாக வெளிப்படுத்தும் திறமையில் ஏற்படும் தாக்கம். டீஸ்கல் குலியா என்பது எண்களின் மற்றும் கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல் மற்றும் வகுத்தல் கணக்குகள் கற்றுக்கொள்வதில் ஏற்படும் குறைபாடு. தசை இயக்கத்தில் பலவீனம் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் ஒரு செயலைத் திட்டமிடுவதிலும் அதை ஒருங்கிணைத்துச் செயலாற்றுவதிலும் சிரமம் ஏற்படும். டீஸ்பிராக்ஸியா - அவர்கள் தோற்றத்தில் வேறுபட்டும், தினசரி வாழ்க்கையில் செய்யும் வேலைகளிலும் குதித்தல், தெளிவாகப் பேசுதல் மற்றும் எழுது கோலைக் கையாள்வதிலும் சிரமங்கள் தென்படும்.

இவை எல்லாவற்றிலும் மிகமுக்கியமான பிரிவு என்பது கற்றலில் குறைபாடு ஆகும். இவர்களுடைய அறிவுத்திறன் சராசரியாகவோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்டோ இருக்கும். மேலும் அவர்களுடையமனம், மற்றும் உடல் சார்ந்ததிறன்களும் சரியாகவே இருக்கும். மற்றபல குறைபாடுகள் போல் உடல்ரீதியாக வெளிப்படாமல் அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர்களுக்குள்ளேயே வெளியில் தெரியாமல் இருக்கும். நிலைப்பாடு ஆகும். இது ஒரு நோய் அல்ல. இந்தக் குறைபாடுள்ளவர்கள் சில பயிற்சி முறைகளைப் பின்பற்றி இந்தக் குறைபாட்டை சமாளித்துக் கொள்ள முடியும்.

கற்றலில் குறைபாடு என்னும் குறைபாட்டினால் அவர்கள் அனுபவிக்கும், திறன்கள் மறைந்து

காணப்படும் இந்தக் குறைபாடு குழந்தையின் வாழ்க்கைப்பயணத்தில் பலதருணங்களில் கவனிக்கப்படாமலே இருக்கிறது. அந்தவகைக் குழந்தைகள் பலதருணங்களில் தன்வயதில் ஒத்த மற்ற குழந்தைகளைப்போல் செயல் படவேண்டியுள்ளது. அப்பொழுது என்ன நடக்கும் என்றுபார்க்கலாம்.

டீஸ்கல்ஸியா குறைபாடுள்ள குழந்தைதன் ஒத்தவயதுடையவர்களுடன் கண்ணாழுச்சி விளையாட்டு விளையாடும் பொழுது இந்தக்குழந்தையால் எண்களை வரிசையாகச் சொல்லத் தெரியாது. அதனால் அவன் அந்த விளையாட்டில் எப்பொழுதும் மற்றவர்களை பிடிப்பவனாகத்தான் இருப்பான். இரண்டு முறை அவன் கேலியாகப் பேசப்பட்டால் அவன் அந்தக் குழுவிலுள்ள நண்பர்களிடமிருந்து பிரிந்து செல்வான். இத்தருணத்தில் குழந்தையின் மனநிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சொல்லி தெரிய வேண்டாம் இங்குதான் தனிமை ஆரம்பமாகும். அந்த குழந்தை தனித்து விடப்படுவான்.

நடைமுறையில் உள்ள சமுதாயச் சூழலில் கல்வியில் காணப்படும் முன்னேற்றம் ஒன்றுதான் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்ற நிலைப்பாடு உள்ளது. ஒருவரின் வாசிக்கும் திறன்தான் அறிவுக்கூர்மையை அளவிட பயன்படுகிறது. இந்த நம்பிக்கையை வைத்துக் கொண்டு கற்றலில் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளை மற்ற பயிற்சி வகுப்புகளுக்கு அனுப்பாமல் அந்த நேரத்தை கல்வி கற்பதற்கு பயன் படுத்திகொள்ளலாம் என்ற எண்ணமும் பள்ளிகளுக்கு இருந்து வருகிறது. அதனால் குழந்தையின் வேறுதிறன்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றன. மற்றகுழந்தைகள் ஆசிரியர்கள் வேறுவிதமான முறைகளில் இந்தக் குழந்தையை ஏற்று கொள்வது தடைபடுகிறது. தொடர்ந்து அக்குழந்தை தனிமைப்படும் சூழ்நிலையில் நம்பிக்கையில்லாத் தன்மை ஏற்படுகிறது. தன்னால் மற்ற குழந்தைகள் போல்

செயல் படமுடியவில்லை என்று நினைத்துக் கொள்கிறது. ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்கத் தேவையான திட்டமிடுதல் ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் சரியாகச் செய்து முடித்தல் ஆகியதிறன்களில் சிரமத்தை சந்திக்கும் இவர்களால் பாடப்புத் தகத்தைபையிலிருந்து எடுப்பதற்கும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் செயலைச் செய்து முடிப்பதற்கும் சிந்திக்காமல் ஒரு செயலை வேகமாக முடிப்பதை தவிர்ந்து தன்னை முறைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் சிரமப்படுவார்கள்.

இவ்வாறு தாழ்வு மனப்பான்மையோடு தனித்து விடப்பட்ட மனநிலையில் உள்ள ஒருவருக்கு எந்தநாளாவது மகிழ்ச்சியான நாளாக இருக்கும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? முன்பே கூறியபடி மெதுவாகக் கற்றுக் கொள்ளும் குறைபாடு என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் நிலைப்பாடு. டிஸ்லக்ஸியா குறைபாடுள்ளவர்கள் பணம் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளில் அல்லது அவருடைய கிரெடிட்கார்டு எண், பின் எண் பயன்படுத்துவதில் சிரமங்களை எதிர் கொள்வார்கள். பணியிடத்தில் இக்குறைபாடுள்ள பணியாளர்கள். ஒரு கடிதத்தை படிப்பதிலும் அதனைப்பிரிந்து கொண்டு செயல்படுவதிலும் சிரமங்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்.

தனிமனிதனாக நிலைத்து நிற்பதற்கு சமூகத்தில் இடம்பெறுவது முக்கியமானது. உரையாடல் என்பது இருவருடைய வேறுபாடு நல்ல நட்புமுறைக்கு அடித்தளமாக அமையும். சுயமரியாதை என்பது முக்கியமான ஒன்று. மேலே நாம் பார்த்த எந்த விஷயங்களும் கற்றலில் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளுக்கு போதுமான அளவில் இருப்பதில்லை. அதனால் குறைவான தோழமைத்திறன் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். வருத்தத்துடன் சொல்வது என்னவென்றால் 'நான் பணிபுரியும் இடத்தில் என்னுடன் வெளியில் விருந்திற்கு வருவதற்கு யாரும் தயாராக இல்லை'. சமூகவேலைகளில் தனியாக செயல்படும்

நிலையில் அவர்களுக்குமீண்டும் அதுபோல் நடந்துவிடுமோ என்ற சந்தேகமும் அச்சமும் ஏற்படும். தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அவர்களது வளரும்பருவத்திலும் வேறுவிதமான இன்னல்கள் ஏற்படுகிறது.

அறிவுத்திறன் ஒலியைக்கையாள்வதில் ஏற்படும் சிரமங்களாலும் அது தொடர்புடைய குறைபாடுகளாலும் உள்ள குழந்தையின் மூளை ஆழமாகப் புதைக்கப்படுகிறது. அது குறும் புத்தனமும் அழிவுக்கும் வழிவகுக்கும் நினைவுகளும் நிறைந்த திறமையுள்ள மாணவனை குற்றம் புரியத்தூண்டும் இளைஞனாக மாற்றுகிறது. தனிமனிதர்கள் பலருக்கும் இதுபோன்ற அனுபவம் ஏற்பட்டது என்பதை அறிய ஒரு சிறிய சர்வே மேற்கொள்ளப்பட்டது. உதவிகள் செய்யமறுக்கும் சுற்றுச் சூழல் நிறைந்த மனிதர்கள் நடுவில் இவர்களின் வளர்ச்சிகள் பாதிக்கப்படுகிறது. அடித்தளத்திலிருந்து உண்மையாகக் கூறவேண்டுமென்றால் இக்குறைபாடுள்ள குழந்தைகளின் கல்வி மேம்பாடு மற்றும் சமூகபங்களிப்பு இவர்களை தனிமைப்படுத்துகிறது இதற்கான மருந்து மேலே கூறப்பட்ட ஆராய்ச்சி முறை அடர்ந்த இருளில் ஒளி ஊடுருவிச் செல்வதைக்காட்டியது. கற்றலில் குறைபாடு என்பது நரம்பு சம்பந்தப்பட்டது.

கொடுக்கப்படும் செய்திகளை மூளை வேறுவிதமாக செயல்படுத்தும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. மாறுபட்ட சமுதாயச் சூழலில் குறைபாடுள்ள ஒருவரிடம் காணப்படும் திறமைகளுக்கேற்றவாறு அவர்கள் சிறந்த வெற்றியாளர்களாக ஆகலாம் என்ற கருத்து ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆனால் எத்தனை மாணவர்கள் தங்கள் குறைபாடுகளை மறைத்து தங்களிடமுள்ள திறமைகள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்த முடியும் என்று எண்ணுகிறார்கள்? தனிப்பட்ட அணுகு முறைகள் கற்றலில் குறைபாடுள்ள குழந்தைகள் தங்களால் செய்யமுடியாது என்ற மனப்பான்மையைத்

தவிர்த்து தங்களால் முடியும் என்ற மனநிலைக்குவர வேண்டும். அதற்கு அடுத்த படியாக வீடு, பள்ளி கல்லூரி மற்றும் பணியிடம் ஆகியவற்றில் செயல்பாடுகள் பற்றி கலந்துரையாடி அந்த இடங்களுக்கேற்ற மாதிரி இக்குறைபாடுள்ள குழந்தைகள் தங்கள் திறமைகளைப் பயன்படுத்தி சூழ்நிலைக் கேற்றவாறு தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டு செயலாற்றுவதல் வேண்டும். ஆரம்பநிலையில் கண்டறியும் முறையே இதற்கு சிறந்த வழியாகும். அதனால் அந்தக் குழந்தை கற்பதில் வளர்ச்சியும் பலமுறைகளை பயன்படுத்தி கற்பதற்கு வழிமுறையாகவும் அமையும். கற்பதில் ஐம்புலன்களின் திறன்களைப் பயன்படுத்தி, கற்கும் திறன்கள் குழந்தையின்கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் உதவியாக இருக்கும். மேலே கூறப்பட்டுள்ள உதவிகளுடன் இக்குறைபாடுள்ள குழந்தையின் தனித்திறன்களை கண்டறிய வேண்டும். கற்றலில் பன்முகதிறன்களைப் பயன்படுத்தும் முறை அக்குழந்தையின் வெற்றிப் பாதையை சென்று அடையவழி செய்யும். இத்தகைய முறையை பயன்படுத்துவதால் அவர்கள் கல்வி முன்னேற்றம் அடைவது மட்டுமில்லாமல் அவர்களுக்குள் இருக்கும் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி வாழ்க்கைக்கும் பயன்படுத்த

வழிவகுக்கும். அதனால் பள்ளிமற்றும் பணியிடங்களில் வெளிப்படுத்த சந்தர்பங்கள் கிடைக்கும்போது அவர்கள் தங்கள் போட்டி மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்தி அதன் மூலம் சமூகத்தில் எல்லோருடனும் பழகுவதற்கும், அதன் மூலம் மேலும் வளர்ச்சியடையவும் முடியும்.

கற்றலில் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளின் தனித்தன்மையை பற்றிய விழிப்புணர்வு மிகவும் அவசியம். சரியான வழிமுறைகள், உதவிகள் இவைதான் அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையை வளர்த்து அவர்கள் வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

கற்றலில் குறைபாடு என்பதை வெற்றிக்கு தடைக்கல்லாக இருக்கும் நிலைப்பாடு என்று பார்க்காமல் முன்னேற்றத்திற்கான சிறப்புத்திறன்கள் என்று கருத வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு அவர்களைச் சுற்றியுள்ள சூழல் ஏணியாக அமையுமா?

திருமதி. மாலாநடராஜன்
சிறப்பு ஆசிரியை

திருமதி. சசிகலாரமணி
தமிழாக்கம்

செய்திச்சிதறல்கள்

மதராஸ் டிஸ்லெக்ஸியா அசோசியேஷனின் ஆண்டு விழா பிப்ரவரி மாதம் கொண்டாடப்பட்டது. திருமதி. ராஜலக்ஷ்மி நடராஜன், சீப் ஆபரேடிங் ஆபீசர், காக்கிநாடல் பெளண்டேசன் தலைமை ஏற்று குழந்தைகளுக்கு பரிசுகளை வழங்கினார்.

திருமதி விலாசினி திவாகர், திருமதி. விசாலாக்ஷி ஐயர், திருமதி. ஹரிணி மோகன், ஆகிய மூன்று சிறப்பு ஆசிரியர்கள், அவர்கள் கற்றலில் குறைபாடு பயிற்றுவிக்கும் துறையில் சிறப்பாக பணி புரிந்தமைக்காக கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். இதை தொடர்ந்து மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியது.

தாரூல் அன்சார் சென்டர் அப்பைண்டு லெர்னிங் (DACAL) நிறுவனம் தங்கள் பள்ளிவளாகத்திலே கற்றலில் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளுக்கான பயிற்சி மையம் அமைக்க எம்.டி.ஏ நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து உள்ளது. அதற்கான ஆசிரியர் பயிற்சி முகாம் மே மாதம் நடைபெற உள்ளது.

ஸ்ரீலங்காவில் விழிப்புணர்வு நிகழ்வு மார்ச் மாதம் 1ஆம் தேதி அன்று செரிப்ரல்பால்ஸி பவுண்டேசன் நிறுவனமும், எம்.டி.ஏ நிறுவனமும் இணைந்து விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சியை நடத்தினர். இதில் பல்வேறு பள்ளிகளில் இருந்து அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள், மனநல நிபுணர்கள் கலந்து கொண்டனர். மேலும் கற்றலில் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளுக்கான சிறப்புப்பயிற்சிகளையும், கற்பித்தல் முறைகளையும் தங்களுக்குள் கலந்து உரையாடிக்கொண்டனர்.

கற்றலில் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளுக்கு கண் பராமரிப்பு மிகவும் அவசியம். பொதுவாக கண் பார்வை சம்பந்தமான பரிசோதனைகள் நடத்தப்படும். அவர்களுக்கு இன்னும் வேறு சில பரிசோதனைகள் தேவைப்படுகின்றன. இப் பரிசோதனைகளுக்கு, சென்னையில் உள்ள சங்கர நேத்ராலயா கண் மருத்துவமனை உதவி செய்ய முன் வந்துள்ளது.

மதராஸ் டிஸ்லெக்ஸியா அசோசியேஷனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந் நிறுவனம் பொருளாதார நிலையில் பின் தங்கியுள்ள குழந்தைகளுக்கு தகுந்த சலுகைகள் தருவதற்கு முன்வந்துள்ளார்கள்.

மார்ச் மாதம் 24ம் தேதி அன்று மெட்ராஸ் டிஸ்லெக்ஸியா அசோசியேஷனை சார்ந்த ஹைட்ராவின் செயல் திட்டம் மிக சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதில் பங்கு பெற்ற அனன்யா பள்ளி மாணவர்கள் பன்முக திறன்களைப் பயன்படுத்தி தங்கள் திறமைகளை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தினார்கள். பயிற்றுவித்த ஆசிரியர்களை வந்திருந்த அனைவரும் மிகவும் பாராட்டினார்கள்.

Happenings at MDA

Awareness Programme in Sri Lanka

MDA and Cerebral Palsy Lanka Foundation jointly organized a one-day awareness programme on dyslexia on the 1 March at Colombo. Around 60 teachers from various schools in Colombo and a few special educators and psychologists attended the programme. It was an interactive programme and some of them have expressed interest in attending the training programme on remedial methods.

MDA Annual Day 2018

The chief guest for MDA Annual Day 2018 was Rajashree Natarajan, COO of Cognizant Foundation. She gave away prizes to the students for their excellence and also to three senior special educators of MDA, Harini Mohan, Vilasini Diwakar, Visalakshi Iyer, for their outstanding contribution to the field of dyslexia. Students of Ananya primary and senior, along with children from MDA Remedial Centre at Mahalingapuram, took part in the cultural programme.

Sankara Nethralaya Offers Testing Facilities

Children with Dyslexia often require eye care and usually only the optometric tests are done on them. Often other tests, like figure ground vision, side vision etc., are required for these children.

Sankara Nethralaya has agreed to conduct all the additional tests required for dyslexic children as requested by MDA. Furthermore, against a specific request from MDA, Sankara Nethralaya has decided to offer a fee waiver for dyslexic children coming from economically under privileged backgrounds.

DACAL

DACAL (Darul Ansar Centre For Applied Learning) at T. Nagar has signed an MOU with MDA to set up a full time Remedial Centre

to help children with Specific Learning Disability in their school premises. Training of teachers will be conducted in May.

Hydra Project

Students of Ananya presented their annual project at Hydra, the Multiple Intelligences Centre of MDA. The success of their project was widely covered in the media.

Madras Dyslexia Association

94, Park View, G.N. Chetty Road,
T. Nagar, Chennai 600 017
Tel: 2815 6697, 2815 7908
Email: ananyamdachennai@gmail.com
Website: www.mdachennai.com

For Private Circulation Only
Editorial Team

Ram S, Kalyani Balakrishnan,
Mrudula Govindaraju,
Harini Ramanujam,
Rashmi Wankhede, Susha Natraj